

...„FIAI FELETT LEBEG”...

...„ÉS TOLLAIN

EMELI ÖKET”...

V. MÓZ 32,11

ÜZENET

A VENEZUELAI MAGYAR
EVANGÉLIUMI KERESZTYÉNEKHEZ

XX XI. ÉVFOLYAM 1-2. SZ. BÖJT. 1982.

Házi-magános vagy családi- istentisztelet

FORRÁSOK A PUSZTÁBAN

Az Atyának, Fiunak, Szentléleknek nevében.Ámen.

Ének: Ó, könyörgést meghallgató /106:1.v./

Imádság: Urunk, Istenünk! Igéretedben és egyszülött Fiad közbenjárásában bizva hívunk segítségül, amikor a te igédet akarjuk hallani. Könyörgünk, légy velünk és jöjj el a te Lelked erejével, hogy ne maradjunk magunkra. Jól tudjuk, hogy mi bennünk nem lakik semmi jó. De te a kegyelmed gazdagságával engedelmességet támaszthatsz bennünk, és akkor a te igédnek nemcsak hallgatói, hanem megtartói is lehetünk. Erősítsd meg a hitünket, hogy magánon és szétszórtságban is a te néped élő tagjai vagyunk és maradunk, szent Fiad a Jézus Krisztus által.Ámen.

/Barth Károly után/

Ige: "Minden forrásaim tebenned vannak."

Zsolt 87,7

Kopár pusztában vagy homoksivatagban mindig ajándék és áldás, ha az utas termő szőlőre vagy fügefára talál. S ez azért lehetséges, mert a növény a mélyben víz-érhez nyulik le gyökereivel.

A keresztyén ember hite akkor él -s a magános hívő ember kétszeresen megtapasztalja- ha hitének gyökerei a mélyben levő forrásokig nyulnak le. Aki hitben él, az megújító forrásokra talál. Az egyik életadó forrás: az imádság.

Az ige első biztatása az, hogy a hívő ember soha nincs egyedül. Lehet, hogy távol van a gyülekezettől, vagy emberektől, de ő maga nem elhagyott ember. Mindig van, akihez oda járulhat: Istennel mindig közösséget talál.

Hogy lehetséges az, hogy összetört emberek megújulnak? Hogy lehet az egyedül élő embernek is öröme? Ugy, ha megtalálja az utat Istenhez. Egy ajtó mindig kinyílik: az Isten kegyelmének ajtaja. Valakivel még legnagyobb magányunkban is találhatunk közösséget: Istennel.

A közösség útja az imádság. Nem megszokott forma gépies ismétlése, hanem szivből fakadó keresés, valóságosan átélt kiáltás. Az igazi imádság: forrás. Nem végső kétségbeeséssel elmondott utolsó kérdés, hanem lelki ajándékok megragadása.

Mi az imádság forrásának egyik nagy ajándéka? A béke. Aki igazán imádkozik,, belső nyugalmat talál. S az élet újra kezdéséhez, vagy újra elvállalásához első-sorban belső rendezettség kell. Aki igazán imádkozik, egyszerre belső békét kap.

Az imádság forrásának másik ajándéka: az erő. Amikor már azt hisszük, nincs tovább, Isten az imádkozásban a sorsunk legmélyén ad eddig nem ismert erőket. Az imádság mindig:erőátvétel. A nagy imádkozók arról beszélnek, hogy Isten akkor segít leghatalmasabban, amikor az ember a teljes mélypontra jutott, és elismeri tehetetlenségét. Isten erői soha nem fogynak el. Vakmerő hasonlat-tal: Isten a leghatalmasabb erőtelep. Az összekötő vezeték hozzá: az imádság.

Az imádság erőforrásának ajándéka: az ujrakezdés. Az imádságban nem egyszer harcolnunk is kell, s ezen a harctéren megütköznek az ellentétes erők. Aki imádkozik, hamarabb győzhet, s tovább mehet az életben. Aki imádkozik, könnyebben tud ujrakezdeni, mert erőket vett, amelyek nem tőle, hanem felülről valók.

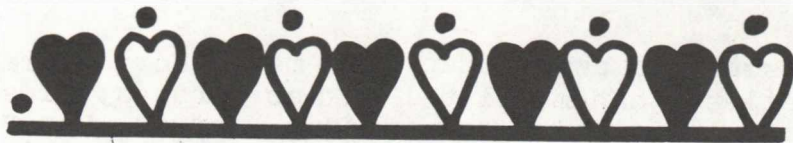
Végül az imádságban örömet is nyerhetünk. Örömet abban, hogy megtartott. Örömet abban, hogy meglátjuk, van miért élni. Örömet azért, hogy Isten a bűnbocsánat Istene, és az ő bocsánata a Krisztusban valóságos és elégséges. Örömet találunk abban, hogy minél erőtlenebbek vagyunk, annál erősebb a kegyelem, amely képes megtartani.

Az imádság: a kegyelem forrása. A hívő embernek ez mindenre elég. Életre. Harcra. Békére. Reményre, amely meg nem szégyenit. Ámen.

Közös imádság: Miatyánk

Ének: Ha szivemet bánat járja /106:3.v./

Áldás:Járj Isten előtt az életnek világosságában.
Amen.

Ének az Egyházzól

m Wesley S.S., 1810—76.

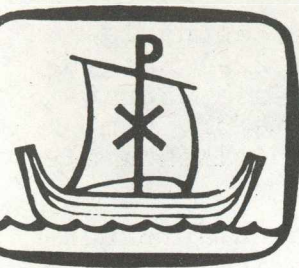
Az egy-ház-nak a Jé-zus a fun-dá-men-to-
ma, A szent I- gé- re é- pült fel
lel- ki temp-lo- ma. Le- szállt a mennyből
hív- ni és el- je- gyez- ni őt, Meg-
vált-va drá-ga vé-rén a vált-ság-ban hí-vőt.

2. Kihivott minden népből Egy lelki népet itt,
Kit egy Úr, egy keresztség És egy hit egyesít. Csak egy
nevet magasztal, Csak egy cél vonja őt, És egy terített
asztal Ád néki új erőt.

Stone J. Sámuel, 1839—1900.

Az 5 versből álló ének az új Énekeskönyvünk
egyik gyöngyszeme. Érdemes megismerni - és megtanulni.

Közgyűlés 1.

A GYÜLEKEZET RENDES KÖZGYŰLÉSE 1982.
JANUÁR 31-ÉN TARTOTTA ÉVI TANÁCSKOZÁSÁT.
AZ ELHANGZOTT ÉVI JELENTÉSEKET MINDEN
HIVÜNK TÁJÉKOZTATÁSÁRA RENDBEN KÖZÖLJÜK
LAPUNKBAN.

A PRESBITÉRIUM JELENTÉSE

/Előterjesztette: dr. Kezes P. Béla gondnok/

Mint gondnok utolsó alkalommal terjesztem elő a presbitérium jelentését, mivel hosszabb megfontolás és ismételt megfontolás után arra a meggyőződésre jutottam, hogy ajánlatos és szükséges a lemondásom. Elhatározásom indoka személyi és családi okokon kívül nemcsak az, hogy túlhaladtam az alapszabályainkban megszabott korhatárt, hanem az is, hogy korom már fékezi munkakészségemet, határozataimat és felelősségérzésemet. Ha eredeti szándékom szerint már két évvel ezelőtt bejelentettem volna lemondásomat, az akkori helyzetben meghátrálást jelentett volna a nehézségek kellős közepén. Mos viszont, amikor a gyülekezet élete felfelé ível, s anyagi és személyi kérdései kedvezően rendeződnek, legmegfelelőbb pillanat az örségváltásra. Caracasi magyar közösségünk életében egyébként is létfontosságúnak tűnik, hogy ifjabb korosztálybeliek és tetterős fiatalok vegyék át nemzeti és lelki, szellemi életünk vezetését.

Az előző évek kedvezőtlen jelentései után a múlt évben már bizakodó és reménykedő jelentést terjesztettem a Közgyűlés elé, mert Gyülekezetünk a kritikus körülmények között akkorra már megállta helyét, s az egyház élete fellendülést és lelki megújulást mutatott fel.

Ez a fellendülés és megújulás, Isten kegyelméből és mindnyájunk élni akarásából az idei jelentésekből már tisztán és világosan emelkedik ki. Ezt igazolják a többi jelentések adatai. Így én a beszámolómban csak gondnoki munkám részleteire térek ki.

Brachna Gábor ny. főesperes ideiglenes lelkészünk, aki 1980 telére érkezett, az 1981. január 25-i Közgyűlésünk után is folytatta áldásos munkáját, s ennek ered-

ményeként a gyülekezet folyamatos erősödését és ujlását tapasztalhattuk. A Közös Egyház február 22-i Közgyűlése a presbitériumunk február 9-i átirata és a szerződéstervezet alapján hivatalosan is eszközölte dr. Domján János lelkész meghívását Gyülekezetünk lelkészi állására.

A meghívott lelkész házaspár megérkezése után Brachna Gábor ny. főesperes a március 15-i istentiszteleten elbucszott a gyülekezettől, az új lelkész 22-én tartotta meg beköszöntő beszédét. Az utána rendezett szeretetvendégségen a caracasi magyarság zöme: 187 személy vett részt, s bucsuzott el Brachna Gábortól és feleségétől, akiket szívébe zárt, s köszöntötte az új lelkész házaspárt. Ez a szeretetvendégség kimagasló ünnepi eseménye volt a magyar Gyülekezetnek és Caracas összmagyarságának.

A presbitériumban a március 25-i gyűlésen köszöntöttem új lelkészünket. A tisztségébe való ünnepélyes beiktatást az április 26-i közös istentiszteleten Hans Kropatschek elnöklelkész végezte a "Feltámadás" egyház valamennyi lelkészének jelenlétében. A beiktatási istentiszteletet követő fogadáson vendégül láttuk mind az öt gyülekezet lelkészét, gondnokát és feleségét. .

Ezután következtek a munka napjai, s a presbitérium, a Nőegylet és számos gyülekezeti tag lelkes munkájával tovább erősítettük az egyház felfelé ívelő életét. A hatóságok segítségére nagy szükség is volt, mert sok feladat várt ránk. Komoly összeget kellett fordítani a lelkészi iroda, a lelkészlakás felújítására és rendbe hozatalára. Komoly anyagi gondok elé állított az, hogy a közös egyházi épületek elhalaszthatatlan javítása, a tetőzet szigetelése fedezetére reánk is magas összeget vetettek ki, amelyet be kellett fizetni. Növelte gondjainkat, hogy az egyházi járulékok befizetése mélyen a megajánlás és a költségvetési előirányzat alatt maradt, bár a hivek komoly adományokkal segítettek gondjaink megoldásában. Emiatt pénztárunkban a félév végén kb. 30.000.- Bs hiány mutatkozott. Ez a kényszerhelyzet adta kezembe a tollat, hogy megírjam az "Üzenet" 1981. évi szept-i számában közölt cikkemet "Életünket és vérünket, de szénánkat nem" címen, s tiszta képet adjak egyrészt gazdálkodásunkról, másrészt anyagi nehézségeinkről.

A gyülekezet élete közben biztató jelek mellett fejlődött. Beszereztük a lelkész házaspár itt tartózkodásához

szükséges hivatalos iratokat, a SSO Betegsegélyzőbe való beiratásukat. Az augusztus 19-i gyűlés elfogadta a leltár felvételére kiküldött bizottság /Vladár István és Sándor Gizella/ által elkészített egyházi anyagi és berendezési leltárt, a munkáért köszönetét nyilvánította, a leltárt átadta a pénztáros és ellenőr kezelésébe. Mivel Palócz Erzsébet irodai titkárnő lemondott, a munkakör elvégzésével a presbitérium dr. Domján Jánosné bízta meg.

A nyár folyamán lelkészünk szervezetének aklimatizációs panaszai szükségessé tettek egy alapos kivizsgálást, amit gondosan dr. Buzás Judit orvosnő végzett el. Az alkalmazott kezelés, dr. José Matute közreműködésével /dr. Kezes P. Béla vezetésével, a Szerkesztő megjegyzése/ olyan remek eredményt adott, hogy lelkészünk a két éves szerződését annak lejártá után, ha óhajtaná, akár több mint két évvel is meghosszabbíthatná.

Szeptember 27-én Rendkívüli Közgyűlésünk tárgyalta meg a költségvetési hiány és anyagi gondjaink ügyét. A kapott felhatalmazás alapján a presbitérium intézkedett. Ennek eredményét a pénztári jelentés fogja ismertetni. Itt csak annyit jelentek: hiány nélkül zártuk az évet.

A Lorántffy Zsuzsanna Nőegylet Őszi Vásárának látogatottsága és sikere minden eddigit felülmúlt. Erről részletesebben a nőegyleti jelentés számol be.

A presbitériumban történt személyi változás, hogy Udvaros Károly buzgó presbiterünk sajnálatosan lemondott. Helyére Baja Sándor pótpresbitert hívtuk be.

Megemlítem végül, hogy a decemberi adventi szeretetvendégségünk szívélyes, meghitt, ökumenikus légkörben folyt le.

Mindenme munkáért és elért eredményekért engem illet a legkisebb érdem. Mert a presbitérium tagjainak hathatós közreműködése nélkül, sok hívünk lelkes és áldozatos segítsége nélkül, valamint a Nőegylet tagjainak támogatása, segíteni akarása és áldozata nélkül elveszttem volna a kérdések fejem felett összezsapó hullámokban, és összeroskadtam volna a terhek alatt. Nem tehetem még, hogy a segítők, a lelkes és áldozathozatalra kész hívek élén ne említsem a lelkészházaspárt, akiknek fáradságot nem ismerő hűséges munkája és vezetése nélkül nehezen jutottunk volna az elért eredményekhez.

Mindezeket én tudom a legjobban. De szeretném, ha a Közgyűlés minden tagja is tudná. Ezért kötelességemnek tartom, hogy mindezeket itt a gyülekezetünk legnagyobb nyilvánossága előtt is elmondjam, s a gyülekezet és a magam nevében minden említett személynek legőszintébb és legmelegebb köszönetünket tolmácsoljam, és rájuk Isten gazdag áldását kérjem.

A presbitérium tudomásul vette az esedékes sorsoláson kiesett négy presbiter kedvező válaszát, hogy újraválasztás esetén vállalták a presbiteri tiszteletet, és hogy gondnoki tisztemről lemondtam.

Jelentésem végére értem. Amikor ennek tudomásul vételét és gondnoki tisztemről történt lemondásom elfogadását kérem, nem jelenti azt, hogy vissza akarok vonulni a gyülekezeti élettől. Azonban helyemet aktívabb, fiatalabb, munkabírási erősebb utódnak kívánom átadni.

Amennyiben a Közgyűlés méltónak tartana a presbitérium által előterjesztett tisztségre, ebben a minőségben is igyekezni fogok lelkiismeretesen résztvenni gyülekezetünk további építésében.

Dr. KEZES P. BÉLA

gondnok

*** ANGYALHAJ ***

*****

/A hazai karácsonyfák ezüstösen csillogó angyalhajból néha ruhánkra is száll, és ott ragyog az ünnepek után is. Ugyanilyen angyalhajként csillog emlékeink között a gyermekeink egy-egy karácsonyi mondása is./

A négy éves Martinkát a karácsonyi lázas ajándékvárás közben is az érdekelte legjobban, hogy megláthatná nemcsak az ajándékot, hanem azt is, aki hozza, a Jézuskát. "Mert én úgy szeretném látni a Jézuskát", mondta. /Szép spanyol kiejtéssel "Hézuskát" mondott./

A gyülekezet egyik tisztségeket is viselt szenior tagja, hallva ezt, a kisfiu fejére tette a kezét és azt mondta neki: Kisfiam, ha te szeretnéd látni a Jézuskát, és ez a kívánság meg is marad a szívedben, egész biztos, hogy az életben találkozni fogsz vele, és meglátod Őt.

Hogy is mondta az Ur Jézus: "Ilyeneké a mennyeknek országa." /Máté 19,14/

REMÉNYIK SÁNDOR:

AKAROM

Akarom: fontos ne legyek magamnak.

A végtelen falban legyek egy téгла,
Lépcső, min felhalad valaki más,
Ekevas, mely mélyen a földbe ás,
Ám a kalász nem az ő érdeme.
Legyek a szél, mely hordja a magot,
De szirmát ki nem bontja a virágnak,
S az emberek, mikor a mezőn járnak,
A virágban hadd gyönyörködjenek.
Legyek a kendő, mely könnyet töröl,
Legyek a csend, mely mindig enyhét ad.
A kéz legyek, mely váltig simogat,
Legyek, s ne tudjam soha, hogy vagyok.
Legyek a fáradt pillákon az álom.
Legyek a délibáb, mely megjelen,
És nem kérdi, hogy nézik-e, vagy sem,
Legyek a délibáb a rónaságon -
Legyek a vén föld fekete szivéből
Egy mély sóhajítás fel a magas égig,
Legyek a drót, min üzenet megy végig,
És cseréljenek ki, ha elszakadtam.
Sok lélek alatt legyek a tutaj,
Egyszerű, durván összerótt ladik,
Mit tengerbe visznek mély folyók.

Legyek a hegedű, mely végtelenbe sir,
Mig le nem teszi a művész a vonót.

LELKÉSZI JELENTÉS

a caracasi magyar protestáns gyülekezet
1981. évi életéről

1.

A gyülekezeti élet eseményeit tekintve sorrendben első a Brachna Gábor ny. főesperes bucsuzása volt a március 15-i istentiszteleten. Népes gyülekezet jelenlétében köszönt el. 22-én a Nőegylet elnöknője, Eva Nyerges de Matute köszöntötte őt, feleségével együtt. A gyülekezet háláját ajándékkal is kifejezte.

Brachna Gábor mint helyettes lelkész a lelkész nélküli időszak után gyűjtő, szervező munkát végzett, amire egyénisége különösen alkalmassá tette. A nem egészen egy félévi szolgálata alatt újból megszerettette a templombajarást, az evangéliumot és magát, vonzó egyéniségű feleségével együtt.

Magam és feleségem március 17-én érkeztünk meg, s a fárasztó ut végén, a késő esti órákban is a presbitérium és a Nőegylet meleg vendégszeretete fogadott. A március 22-i beköszöntő istentiszteleten mintegy 140 főnyi gyülekezet előtt, este a szeretetvendégségen több mint 180 főnyi vendégsereg előtt szolgálhattam.

Az istentiszteletek azóta is rendszeresen tartanak. Átlag jelenléti számunk 50 körül mozog. Husvétkor 95-en vettek részt az istentiszteleten, s 37-en vettek urvacsorát, Karácsonykor 106-an, illetve 58-an urvacso ráztak. Egy-egy alkalommal dr. Nyerges Pál és Vladár István presbiterek prédikáltak.

Vidéki /"interior"/ istentisztelet van minden hó második vasárnap délután Valenciában. A kis gyülekezetet Tar Gusztáv presbiter és felesége hívogatja és gondozza. Három istentisztelet és egy bibliaóra volt San Cristóbalban és Meridában szept. 14-26 között. Itt a gyülekezet hú óre és vendéglátója dr. Puky Pál presbiter.

Cserkész tábori ifjusági istentisztelet volt tavasszal és ősszel, összesen három alkalommal mintegy 170 résztvevővel. Az istentiszteleteket a róm. kath. lelkésszel együtt ökumenikus jelleggel rendeztük meg.

Ökumenikus istentiszteleten prédikáltam két al-

kalommal a Guadalupe kápolnában augusztus 16-án és október 4-én, mindkétszer népes gyülekezet előtt. Gróza József róm. kath. lelkész október 18-án szolgált protestáns istentiszteleten, az őszi vásár napján, nagy templomi gyülekezet előtt.

A "Feltámadás" közös egyház részéről április 26-án iktatott be tisztembe Hans Kropatschek elnök valamennyi gyülekezet lelkésze, illetve képviselte részvételével. Az istentiszteleten jelen volt Kunkel délamerikai titkár-lelkész a Lutheránus Világszövetség képviselőjében. A Lorántffy Zsuzsanna Nőegylet utána ebédelt vendégül a gyülekezetek lelkészeit, gondnokait feleségükkel együtt.

Van vasárnapi iskola, amelyet a lelkész felesége vezet az istentisztelettel egyidőben. Örömdetes, hogy több szülő otthon is foglalkozik gyermekével, s kiegészíti a gyülekezeti vallásos nevelést. Ha a gyermek tapasztalja a szülő érdeklődését, s látja a szülő hitét, vagy hogy olvas Bibliát, nagy segítség ahhoz, hogy a gyermek hite valóságos és élő legyen.

Április óta 18 gyermek jár hittanórára, illetve konfirmációi előkészítőre. A növendékek a tanult zsoltárokból, énekekből több alkalommal énekeltek a vasárnapi istentiszteleten. A hittanórai rajzokból kiállítást rendeztünk a templomi gyülekezet előtt, Karácsonykor Caracasban és Valenciában ifjúsági karácsonyi ünnepélyt.

A felnőtt ifjúsági találkozó ideje a hónap első hétfője. Ennek a kezdetnek több évi munkára van szüksége, hogy látható eredményeket érhessen el, mert a 18-40 éveseket legnehezebb megtalálni a multbeli szétszóródás, elszigetelődés és elközömbösödés után.

A Nőegylet a munkaülésein alkalmanként szokta kérni a bibliai szolgálatot.

Mintegy 80 lelkészi családlátogatásról és több beteglátogatásról számolhatok be. A több mint 4 milliós lakosságú fővárosban szétszórva élő hivek látogatása azonban nagyobb nehézségekbe ütközik, mint általában. Mindenkihez elmentünk, akik meghívtak bennünket, feleséggel együtt.

Évente hatszor jelent meg a gyülekezeti lapunk,

az "Üzenet". A gyülekezet tagjain kívül az öt világrész-be küldjük érdeklődőknek, volt hiveinknek, de más vallásu hivek is kérik a lapot. Hisszük, hogy a szórványban élő egyháztagjaink közt jó szolgálatot végez, s kitekin-tésével hitbeli jó szálakat sző a hazai történelmi két evangéliumi egyház hívő népével, de a kontinensi és északamerikai magyar evangéliumi egyházakkal is. Gyakran kapunk külföldről is ilyen hangú leveleket: "Köszönettel veszem és örömmel olvasom az "Üzenetet" /Német Szövetség-i Köztársaság/. "Az Üzenet evangéliumi lelki táplálék küldése a számunkra" /Kanada/. "Több évtized óta van mód-m figyelemmel kísérni a gyülekezet életét"/Budapest/.

A gyülekezet egyéb ökumenikus jellegű eseményei kö-zül említem meg, hogy ötévi szolgálat után visszatért hazájába H. Kropatschek elnök-lelkész, január végén ha-za utazott Eric Akerberg svéd lelkész, a magyar gyüle-kezet igaz barátja. Baráti látogatást tett presbitériu-munk elnökségénél a La Reforma spanyolnyelvű gyülekezet kibővített elnöksége, és a baráti szálak megerősítését kérte.

2.

Az esztendő eléggé mozgalmas eseményei mellett azon-ban nem kevésbé érdekes a gyülekezet kialakuló belső képe. Mert ugy-e az Egyház Urának a kisázsiai hét gyüle-kezethez küldött leveleiben is nem a statisztikai adatok ról, hanem a gyülekezet lelkületéről van szó, amikor azt írja: Tudom a te dolgaiddat...

Nos, az egyház Ura is tudja a mi dolgainkat. Mi az, amit rólunk tud, és amit nekünk is tudni kell magunkról?

Az egyik, amit láthat az egyház Ura, a gyüleke-zet hűsége. Hü az istentiszteleten való részvételben, s nem kis dolog, ha azt mondhatjuk, hogy a gyülekezet egyharmada-egynegyede ott van vasárnap a templomban.

De hü az anyagi áldozathozatalban is. Mert a nem egészen kétszáz felvett tag közül a nagyobb fele az, aki az egyház fenntartásának terhére hordozza. Lehet, hogy a gazdagabb hivek áldozathozatala aránylag kevesebb az özvegyasszonyok áldozatához képest. De sok tehetős hi-vünk ismét buzgón adakozott a múlt évben, s hálával mondhatjuk el, hogy ők tették lehetővé, hogy hiány nél-kül zárhattuk le az évet. Csak azt ne gondolja valaki, hogy jövőre nélküle is fennmarad az egyház. A gyüleke-zet szolgálatát csak akkor végazheti el, ha anyagi áldo-

zathozatalunk legalább a mult évi szinten marad.

A gyülekezet népe azonban nemcsak az eklézsiához hü, hanem hü az ősei hitéhez, a reformátori örökséghez. Szeretik a zsoltárokat, az Isten igéjének theológiailag is megalapozott, de bizonyágtevő-szerű hirdetését.

Hüek a hazai édesanyához is, a magyarországi két evangéliumi egyházhoz, főleg a gyülekezethez, ahol megkeresztelték őket, ahol konfirmáltak, vagy esküdtek: a Nőegylet útján szívesen segítenek a testvéri segítségre szoruló öreg, magános, beteg egyháztagjainkon odahaza. A két egyetemesegyház életével inkább kiadványain és a gyülekezeti lapunk hirein keresztül jutnak közelebbi kapcsolatba. A lelki édesanyát, amely nem tagadott meg, nem tagadják meg idegenbe szakadt fiai és leányai sem. Erősebbek vagyunk lélekben és hitünkben, ha a hazai szálak nem gyöngülnek, hanem erősödnek.

Erősödik és szívélyesebb a kapcsolat az északamerikai református és evangélikus egyházakkal, az előbbi Bütösi János püspök, az utóbbi Brachna Gábor ny. főesperes személyén keresztül. Kapcsolatot találtunk az argentin magyar református gyülekezettel is, és reméljük, a többiekkel is kiépül a kapcsolatunk. Vagyis bármily kevesen vagyunk is, nem a kongregacionalista elszigetelődést keressük, hanem a hazai és világprotestantizmus egyik élő sejtjének érezzük magunkat, mert ez a fennmaradás egyik útja.

De vigyáznunk kell arra, hogy elkerüljük a hűség kísértését. Miben áll ez a kísértés? Abban, hogy a 30-40-50 évvel ezelőtti egyházi multhoz ragaszkodunk, és elmegy mellettünk a világ protestáns keresztyénségének mai élete. Egyek vagyunk, s egyek kell, hogy maradjunk a két és fél milliós hazai protestantizmussal, a többi tengerentuli testvérgyülekezetekkel, a 60 milliós református és 70 milliós lutheránus keresztyénséggel. Éppenugy egynek kell, hogy érezzük magunkat velük, mint ahogy egyek vagyunk az öt világrészben élő magyarokkal, s számunkra nem 5 vagy 10, hanem 15 millió magyar létezik. Hűség a hitünkhöz, hűség ezeréves magyarságunkhoz: ebben gyökerezünk és ebben akarunk megerősödni.

A caracasi magyar protestáns gyülekezet másik belső lelki vonása a fogékonyság. A gyülekezet, hála Isten-

nek, nem közömbös és nem fásult lélekben. A közömbössé válás, a lelki beszűkülés, vagy elfásulás az emigrációban vagy nagyon szegénnyé, vagy nagyon gazdaggá lett hontalanok kísértése. A gyülekezetet érdeklik a lélek dolgai, hitünk igazságai. Van aki szinte szomju lélekkel várja az ige italát, és keresi világosságát.

Ez a fogékonyság őrzi meg attól a rajongástól, amely magára erőltet egy győzelmes magatartást, amely azonban belül üres és ezért erőltetett, és amelynek az igaz keresztyén hithez nincs köze. A hit mindig meggyőző, de sohasem agresszív. Ez a fogékonyság a biztosítéka annak, hogy a gyülekezet lelki érdeklődése nem szalmaláng és nem hangulat, hanem a hitbeli növekedésének egyik útja. Fogékonyak a gyermekeink is, amint erről a gyülekezeti lapunk "Angyalhaj" történetében beszámolunk.

De a fogékonyságnak megvan a maga kísértése, amitől óvakodnunk kell. Mert ha a fogékonyságot nem járja át az élő hit, akkor abból érzékenykedés lesz. S ha valaki az élete megoldatlan kérdései vagy keserű tapasztalatai miatt elhatározza, hogy őt mindenki megsérti, lehet galamblelkű a lelkész, gondnok, presbiter, mindig megbántják. Ez ellen nincs orvosság - csak az elhordozó szeretet. Az ilyen, belső egyensúlyát vesztett embert még jobban kell szeretnünk, hogy egyszer elhigye a másik jóindulatát. Megvallom, nem könnyű lecke az emigrációban.

De viszont igaz, hogy ha az érzékenységet átjárja a hit, akkor tapintattá, örömszerző érzéssé válik. S milyen jó, ha az idegenbe ideszakadt lelkész - és felesége - azt tapasztalják, hogy az emberek fogékonyak és megértők a helyzetük iránt, s tudnak együttérezni velük az ajándékozás bőségéig. Szívből kívánom, hogy a gyülekezet minden hívő tagjában erősödjék ez a mélyen keresztyéni és nemesen emberi érzés: fogékonyság, megértés szeretetben a másik ember iránt.

Van végül a gyülekezetnek egy belső vonása, amire érdemes ebben az ünnepi percben rámutatni: az elmélyülésre való hajlam. Ha lett volna olyan időszak a gyülekezet életében, amikor gondok, megpróbáltatások közt inkább külsőségesen őrizte meg hitét és magyarságát, mindig volt készség és hajlam benne arra, hogy éretteb-

ben fogja fel soha sem könnyű helyzetét, és felelősséget érezzen azokért is, akikben a sors mostohasága veszélyezteteti a hazulról hozott hitet. A gyülekezet mindig érzett felelősséget a vendég hazájabeli magyarság iránt. És ez az érzett és hordozott felelősség akkor is erősebbé, érettebbé tette hitében, ha kevés kedvező visszhangot kapott. Ha kívánok valamit a gyülekezetnek, azt kívánom, hogy erősödjék ebben a felelős szeretetben minden venezuelai protestáns magyar iránt. A hit nyelvén ezt úgy hívjuk, hogy küldetéstudat. Misz-szió. Hitben elmélyültnek, érettnek kell lenni ahhoz, hogy másokért is érezzünk felelősséget, és küldetéstudatunk legyen. De az igazi hit első perctől fogva misz-szionáló hit.

3.

Ha előre tekintve a feladatokról és tervekről is szólnunk, akkor arra kell gondolnunk, hogy az egyházi élet nemcsak vasárnapi találkozás, hanem mindennapi élet is, azaz lelkigondozás, testvéri közösség és tanítás is. Az első keresztyének foglalatosságok voltak az apostolok tudományában, a közösségben, a kenyér megtö-résében, a könyöröésekben. A presbitérium legutóbbi gyű-lésén megalakította a Gyülekezeti Munkabizottságot, s ezen belül a vasárnapi iskolát, a vallásoktatást, a fel-nőtt ifjúságot, a családlátogató és énekügyi munkaágot. Ha a felkért presbiterek és hívek kedvvel végzik a mun-kájukat, akkor a gyülekezet élete fellendül. Ha csak néha ülésező bizottság alakult, mi felelünk a kötele-ség mulasztásért a lelkiismeretünk és Isten előtt. Re-ménységgel kezdjük ezt a munkát.

4.

Végül ismertetjük a gyülekezet 1981. évi mozgalmi adatait.

Istentisztelet volt Caracasban: 57, kereken 3800 részt-vevővel, átlagosan 51-es létszámmal. Urvacsorát vettek 15 alkalommal 328-an. A valenciai istentiszteletek szá-ma: 12, a résztvevők száma 298. Az urasztalát 9 alka-lommal terítettük meg 100 résztvevő számára. San Cris-tóbalban 3 istentisztelet volt, egy Meridában, 34 résztvevővel, 11 urvacsorázóval. Ezen kívül tartottunk a cserkészeknek 3 tábori istentiszteletet összesen 170 fiatal előtt és két ökumenikus istentiszteletet népes létszámmal. Volt 3 keresztelés, 1 esküvő, 3 temetés.

A lelkeszi család- és beteglátogatások száma kerekén 80. Az Őszi Vásáron eddig nem látott örvendetes szám-
ban jelentek meg egyháztagok és vendégek.

Mindezek mögött a számok mögött lélek van, a gyüle-
kezet munkája és hűsége. Ha volt fogyatékoság -s bi-
zonyosan volt- az a mienk. Istené a dicsőség és hála-
adás.

Dr. DOMJÁN JÁNOS
lelkész

LVSZ NAGYGYÜLÉS BUDAPESTEN

Az "Evangélikus Élet" hirt adott arról, hogy a Lutheránus Világszövetség Végrehajtó Bizottsága elfogadta a magyarországi evangélikus egyház meghívását, és ennek értelmében a Világszövetség legközelebbi nagygyűlését 1984-ben Budapesten tartják. Risto Lehtonen, a Világszövetség együttműködési osztályának igazgatója megállapította, hogy ez lesz az első alkalom, amikor az egész világra kiterjedő evangélikus egyházszervezeti gyűlést keleteurópai országban rendeznek.

A világ több mint 70 millió főnyi lutheránusságának budapesti találkozója bizonyára megerősödést és jó szolgálati alkalmakat hoz a hazai evangélikus egyház életében. Az evangélikus egyházegyetem átfogó előkészítő tervet dolgoz ki, hogy mindenen ékesen és jó renddel legyenek.

A hazai előkészületet figyelemmel kísérjük, és főbb mozzanatairól hirt adunk.

KÉSZÜL AZ ÚJ KERESZTYÉN ÉNEKESKÖNYV

Ugyancsak az "Evangélikus Életből" értesültünk, hogy az új evangélikus gyülekezeti énekeskönyv szerkesztése előrehaladt, és rövidesen várható a megjelenése. Az énekeskönyv megjelenése az egész hazai evangéliumi keresztyénségnek eseménye lesz, s a református énekeskönyv megjelenése után ez is hathatósan fogja szolgálni az egyház életének megújódását.

Közyűlés 3.

J E L E N T É S

a Lorántffy Zsuzsanna Nőgyűlet 1981. évi munkájáról.

/1981. február 8- 1982. jan.31/

/Előterjesztette: Éva Nyerges de Matute elnökő/

Az elműlt évben a Nőgyűlet 11 munkakűlűst tartott, aránylag kevés létszammal, a i azt is jelenti, hogy a munkát a sok tag mellett aránylag kevés asszonyrak kellett végeznie.

Munkanaptárunk. Februárban Magyar Ház-i vacsorát adtunk. Márciusban megtartottuk a bűjti szeretetvendűgséget 187 jelenlevűvel. Bucsuztattuk Brachna Gábor távozű heleyettes lelkészűt és feleségűt, köszűntűttűk az új lelkűszházaspárt. Áprilisban gyermekeink részére megrendezűttűk a husvétű tojáskeresűst. A lelkűsz beiktás alkalmábűl ebűden láttűk vendűgűl az öt gyűlekeset lelkűsz- és gondnok háazspárak. Megrendezűttűk a Magyar Ház-i teadélutánunkat. Nyáron előkészítűttűk az oktűberi Őszű Vásárt, amely iránt meglepű érdeklűdűs nyilvánult meg, s szűp sikerrel zárult. Decemberben tartottűk az adventű szeretetvendűgséget. Karácsonykor megajándékozűttűk a karácsonyű templomű gyermekűnnepűlyűt tartű gyermekeinket. 1982. januárjában rendezűttűk a bucsuzű svűd lelkűsz, Eric Akerberg és felesége tiszteletűre adott közűs egyházi szeretetvendűgséget, s a távozű lelkűszházaspárt megajándékozűttűk.

Segűlymunkánk adatai a kűvetkezűk. 1. Magyar Ház-i vacsora önkűltsűge 1.384.-Bs. Caribű Ujság- 200.-Bs. Bs.- 3. Orvosi és laboratóriumű vizsgálatok térítűse Kovács Lajos részűre 1.420.- 4. Parakizis Infantil Intűzműny javára 2.500.- 5. Sociedad Anticancarosa javára 2.500.- 6. IKKA akciű Magyarországra és Erdűlybe össz. 8.484.- Bs. 7. Hozzajárulás a MHBK Mikulás ünnepűlyű ajándékkűltsűgeihez: 500.- 8. Házmaster orvosi kűltsűgeihez hozzajárulás: 2.870.-Bs. 9. Önsűgűlyzűalapa 360.- Bs. 10. Egyházi hozzajárulás 10.000.- Bs. 11. Egyházi beruházásak, felujítás, javítások össz. 21.676.-Bs. 12. Egy kűlönleges ösztűndűj 1982-ben 4.100.- Bs. A segűlymunkák végűsszege kereken: 56.000.-Bs.

Beszámolóm végén elsősorban dr. Domján Jánosné, Erzsike munkájáért kell meleg köszönetet mondanom. Megérkezése után első perctől kezdve szeretettel, megértéssel segítette a Nőegylet minden munkáját, s vállalta, amire kértük. Kérjük, a jövőben is álljon mellénk minden jó fáradozásunkba.

Nem mulasztatom el, hogy külön köszönetet mondjak dr. Kezes P. Béla gondnok urnak, amiért a Nőegylet munkáját megértően támogatta. A Nőegylet nagy sajnálattal veszi tudomásul a lemondását; benne az egyik legönzetlenebb segítőköt, megértő munkatársat veszítettük el benne. Reméljük, nem egészen.

A gyülekezet asszonytagjait nem szünöm meg felhívni, jöjjenek közénk, és az új esztendőben még jobban vegyenek részt a Nőegylet és az Egyház munkájában. Segítségükre és szolgálatukra nagyon nagy szüksége van a gyülekezetnek, hogy egyházunk igazi egyház legyen, és betöltse azt a küldetését, amit I. ten a caracas-venezuelai magyarok között rábizott.

Kérem jelentésem tudomásul vételét.

ÉVA NYERGES de MATUTE
a Nőegylet 1981. évi elnöke

NYILATKOZAT

Az évi Őszi Vásár tárgysorsjátékának nyeremény-térgyait, ajándék utazását, értékes butorait a jótékony célra tekintettel jórésben caracasi és venezuelai vállalatok, vagy magyar xzármazású jótémony személyek adományozták. Mindezt a NŐEGYLET hálás köszönetét nyilvánítja. Köszöni a megértést, hogy itt nem belkörü akcióról, még kevésbé "önsegélyezésről", hanem szociális segítség nyújtásról és venéz jótékony intézmények támogatásáról van szó, amint ez a fenti Jelentés adataiból is kitűnik.

Dr. Koleszár Lászlóné, Ferencz Judit nőegyleti tagunk különösen szép, saját festésű porcelán tárgyakkal járult hozzá a Vásár és népművészeti kiállításunk sikeréhez. Köszönjük, s várjuk továbbra is értékes közreműködését.

Mitől gyógyul a beteg?

/Részlet a lelkipásztorhoz írt egyik magyarországi levélből/

....Köszönöm sorait....

Nagyon különös dolog történt velem, amikor megkaptam a levelet. Le kell írnom.

Nagyon sokat voltam rosszul azon az egész héten, és feküdtem. Azon a napon, amikor később a levél jött/csütörtök/, reggel nagyon elkeseredett voltam, és kértem a jó Istent, hogy vessen véget a szenvedésemnek és haljak meg. Akkor egyáltalában nem bántam volna.

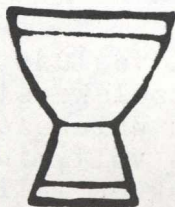
Aztán ahogy könnyörögtem, egyszerre csak belém nyílt, hogy nem szabad meghalnom, mert nincs itthon, aki eltemessen. Ki is számítottam, hogy még hány hónap van hátra.

Akkor egyszerre csak csöngettek, és a postás hozta a drága levelet. Ez a levél gyógyír volt nekem. Olyan örömöm volt, amikor olvastam, hogy ezt leírni nem is tudom. Ha valaki mondja, és én nem tapasztalom, talán el sem hiszem, hogy egy levél ilyen átalakulást és erőt hoz az elkeseredett ember életébe...

Most már hála Istennek, rendben van a dolog, az egészségem is helyreállt részben. Az első volt, hogy megírom ezt a levelet, s a híreket, annál is inkább, mert tudom, mint jelent egy levél itthon. Hát még távol a hazától és a gyülekezettől...

/Ugy hisszük, nincs semmi hozzá fűzni való. A kegyelem írott ígén keresztül is tud gyógyítani./

URVACSORAI MEGAJÁNLÁS

Az urvacsorai.szent jegyeket a legutóbbi szent alkalomra egy fiatal édesanya ajánlotta meg. Ebből terítettük meg a valenciai szent asztalt is.

Ujabb megajánlásokat köszönettel veszünk

Közügyülés 4.

Dr. KEZES P. BÉLA GONDNOKI MUNKÁJÁNAK MÉLTATÁSA

/A jan.31-i Közgyűlésen elmondta dr.Domján János lelkész/

Dr. Kezes P. Béla gondnok két cikluson át viselt tisztségéről lemondott. Amikor a Közgyűlés a lemondást elfogadta, s őt a tiszteletbeli gondnoki címmel felruházta, a gyülekezet lelkésze többek között a következőket mondotta:

Dr. Kezes P. Béla nehéz időkben vette át a gondnoki tisztséget. Igaz, a gyülekezetnek sohasem voltak könnyű évei, mert akár békés, akár ellentmondásos időkben, mindig kellett küzdenie anyagi gondokkal, részvétlenséggel, meg nem értéssel. Azonban az elmúlt esztendő a megoldásra váró feladatok és nehézségek évei voltak. S távozása órájában mondhatjuk, hogy a feladatok nagyrészt megoldva, az egyház ügyeit rendbe téve adja át az elnöki tisztséget.

Miért volt ez lehetséges? Azért mert rendelkezett azokkal a lelki-szellemi tulajdonságokkal, amelyekre szüksége volt.

Helyes volt mindenekelőtt a látása és a kormányzási stratégiája. Jól látta, mire van szükség, mi a teendő, s hogy lehet biztosítani az egyház megmaradását és megerősödését. Átfogó szemlélettel kezdte el teendőit: hitben döntött, s bátran cselekedett. Isten igazolta a döntését, mert Isten akarta, hogy Caracasban legyen evangéliumi keresztyén egyház az idetelepedett magyarok között.

Tiszta látását és döntését átjárta a határozottsága. Nem volt tétova, nem volt bizonytalan és nem viaskozott a kitűzött cél megvalósításában. Segítette ebben több évtizedes közéleti tapasztalata. De bizonyosan segítette őt a kegyelem.

Néhány szembetűnő jellemvonását említve tudott alapos lenni, s ezért mindig felelősen cselekedett. Pontos volt. Amit kimondott, leirt, arra emlékezett, végrehajtotta, és végrehajtatta. Realista volt, mindig a valóság talaján állt, és nem járt álmok és fellegek között. De éppen azért, mert a valóságot ismerte, volt

látása a holnap felől. Volt önuralma. Tudta magát tőrtőztetni, amikor más elfelejtkezett magáról, mert tudta, hogy nemes ügyet szolgál, és nemes ügyet csak nemes érzülettel, szenvedélyességtől felszabadultan lehet eredményesen szolgálni.

Beszéljek segítőkézségéről? Arról, hogy ő is határozatosan és baráti gondoskodással járult hozzá egészségi állapotom biztosításához?

Lelki arcáról köztünk végzett munkájára tekintve inkább azt mondom el, hogy, az isteni kegyelem ajándékából, munkája eredményes volt. Nem volt hiábavaló a fáradozása. Az erőfeszítéssel nem jár mindig együtt a látható eredmény. Ő megkapta azt az ajándékot és örömet, hogy fáradozása nem volt eredménytelen. S most amikor friss, új erőnek adja át helyét a szolgálatban, nemcsak azt mondhatja el, hogy a szélek mérgét nemesen kiállta, és nemcsak izzadt az orcája, hanem megláthatta fáradozása jó gyümölcsseit. Hiszem, Isten hosszú évek során felkészítette és érlelte egyéniségét hogy ezt a különös ügyet, az Isten ügyét tudja szolgálni egykor az egyházban. Hiszem, hogy amíg szolgált az Isten ügyét az egyházban és fáradt, közben ő maga is megtapasztalta a kegyelem megújító erejét, gyöngeségeinket hordozó gyöngédségét, s erősödött hitében és Istenbe vetett bizalmában.

Amikor a Közgyűlés most tiszteletbeli gondnokává választotta, azt fejezte ki vele, hogy ő is odatartozik a gyülekezet jó gondnokai sorában a gyülekezet nagy gondnokai közé. Mert Isten sokat bízott reá, és sokat végeztetett el általa.

Tanácsaira, munkájára továbbra is számítunk. De kívánunk neki nyugdíjas éveiben erőt, örömet, és szeretettel gondozott kertjének fái, virágja, hűs árnyékai között felfrissülést és békét. Adjon Isten neki éveket az élethez és élelet az évekhez.

Amikor megköszönjük gondnoki munkáját, s én külön azt, hogy barátságának részese lehettem, a bibliai igével bucsuzunk: Meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is. De akik az Urban biznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el /Ézs 40,30-31/.

Közgyűlés 5.

G O N D N O K V Á L A S Z T Á S

A jan. 31-i Közgyűlés dr. Kezes P. Béla gondnok lemondása után titkos szavazással szép egyhangúsággal Vladár Pál presbitert választotta meg a gyülekezet gondnokává. Az új gondnokot a lelépő gondnok, átadva tisztét utódának, szívből jövő meleg szavakkal üdvözölte, és utalt arra, hogy a caracasi magyarság életében sok jó ügy érdekében vívott harcban voltak fegyvertársak. Reménységgel és nyugodtan adja át az egyház vezetésének gondját, ígérve továbbra is személyes támogatását.

Vladár Pál gondnok ezután megtartotta székfoglaló beszédét, és többek között a következőket mondta:

"Köszönöm a meg nem érdemelt megtiszteltetést, s nem pusztán szerénységből használom a "meg nem érdemelt" szavakat, mert tudom, vannak a presbitériumban, akik nálam jobban tudnák betölteni ezt a tisztséget.

Első köszönő szavam azonban most a távozó gondnoknak szól, aki a nehéz időkben sikeresen vezette a gyülekezetet. Megnyugvás számomra, hogy közreműködésére továbbra is számíthatunk. Bizalommal nézek a jövő elé, mert a presbitérium jó munkája, a Nőegylet támogatása, a lelkész házaspár eredményes tevékenysége mind bátorító jel az ismeretlen holnap előtt.

Gyülekezetünk, néhány gyülekezettel együtt, egészen sajátos helyet foglal el a világ protestáns keresztyénységében. Mert Bánfalván, vagy a Külsőjózséfvárosban a területükön élő hivek mind beletartoznak a gyülekezetbe. A mi gyülekezetünk azonban tudatosan használ egy szót: "magyar". Nekünk itt, s a világ szórványáiban különleges értékünk a magyarságunk, amit legjobban még az utódállamokban élő véreink tudnak fe mérni. Náluk az üldöztetések között a magyarságuk erősíti az egyházi életet, viszont a hit erőt ad a megpróbáltatások elviselésére.

A mi életünkben és közösségünkben ugyanígy összeforrott az egyházunk és magyarságunk, s ennek továbbra is így kell maradni. A hitközöny és az egyházi élet elhanyagolása a magyarságunk gyökereit is sor-

vasztja, a magyarságunk iránt tanusított közömbösség legtöbbször közömbössé lesz az egyház iránt is.

Amikor ezt a meggyőződésünket kifejezzük, ez testvéri kéznyújtás a caracasi magyar róm.kath.testvéreink felé is. Igérjük, amennyire rajtunk mulik, igyekszünk a fennálló szívélyes és baráti kapcsolatot tovább mélyíteni. Testvéri megértést kívánunk tanusítani a "La Resurrección" közös egyház többi gyülekezetei és vezetői iránt, s reméljük, megértésünket önzetlenül fogják viszonzni.

De mindezeket csak úgy tudjuk elérni, ha a gyülekezet minden tagja önzetlenül és állhatatosan támogat. Hívjuk protestáns magyar testvéreinket, jöjjenek, vagy újra jöjjenek, s a névleges tagság helyett saját lelki javukra is, őszinte jóindulattal nyujtsanak aktív segítséget.

Merőben hamis dolog, amikor úgy imádkozunk, hogy a "Legyen meg a te akaratod" üres elisméltásával a saját akaratunk teljesülését, és egyéni nehézségeink megoldását kívánjuk, s az Isten akaratába való beletörődés fejében azt várjuk, hogy az ölünkbe hulljon az égi manna. Ugyanilyen hamis az a közösség-szemléletünk, amikor csak azt kérdezzük, mi hasznom van a közösségből.

Az igazság az, hogy az életünknek a lesz igazán javára, ha feláldozzuk saját kényelmünket, egyéni érdekeinket és dolgozunk a közösségért. Mert a közösség akár vérségi, akár hitbeli: tart és éltet.

Dolgozzunk azért együtt, vállaljunk áldozatot is a gyülekezetünk közösségének fejlesztéséért. Az önzetlen és hű gyülekezeti munkában Isten akaratának eszközei vagyunk, egyháztagok és előljárók. S ha Isten akaratának eszközei lehetünk, életünk a legértékesebb emberi élet lesz."

Utána dr. Domján János lelkész az új gondnokot köszöntötte, és a következőket mondotta:

Vladár Pált, megválasztott gondnokunkat sok dolog tette alkalmassá, hogy a magyar gyülekezet eme tisztebe emeljük. Minősíti őt a múltja a caracasi magyarság életében kifejtett munkássága. Predestinálják lelki ajándékai, az őseitől vett örökség, a hitnek

titka, amelyet meggyőződésünk szerint ő is ajándékkal kapott. S alkalmassá teszi készsége, amellyel eddig is szolgált a presbitérium közösségében.

Bizalommal nézek munkája elé, mert már eddig is munkálkodtunk együtt munkatársi közösségben és megértésben. Felajánlom több mint négy évtizedes lelkészelnöki tapasztalataimat, s azt a szándékomat, hogy az évek és évtizedek során mindjobban megtanított Isten arra, hogy Igen-t mondjak és ne Nem-et. Hiszem, hogy közösen, együtt tudunk szolgálni, míg Isten ránk bízta az ő népének gondját.

Legyen áldott a bejövetele!

AZ «ÜZENET» POSTÁJÁBÓL

A karácsonyi ünnepekre és évfordulóra többen küldték jókívánságaikat, amelyeket ezuton is köszönünk.

A jókívánságok közt volt a Lutheránus Világszövetség Egyházak közti Együttműködés Osztályának, 18 munkatársnak, továbbá Pósfay György volt lelkészünknek az üdvözlete.

Gyülekezeti postánkból kiemelkedik Bütösi Jánosnak, az északamerikai Kálvin Egyházkerület püspökének levele. Ebben köszöntését küldi a gyülekezetnek, s a gyülekezet új lelkipásztorát üdvözölve örömét fejezi ki azért, hogy a venezuelai szórványmissziói szolgálat magyar begyökerezettséggel, ökumenikus szemlélettel és hitvallásos öntudattal együtt segítheti az egyházi életben résztvevők hitéletét.

Köszönetet mondott Gémes István, az UTITÁRS szerkesztője a jubiláló lap részére küldött jókívánságaiért. Egyben üdvözlétét küldte mindazoknak, akik még emlékeznek személyére, a délamerikai egy évtizedes egyházi szolgálatára.

A Közgyűlés tagjai közt kiosztottuk az 1981.évi egyházi zárószámadás és az 1982.-évi. költségvetés adatait tartalmazó kimutatást. Ezért e helyen a főbb tételek ismertetésére szorítkozom.

A járulékok előirányzata:	65.000.-Bs	Hiány:15.500.-
bevétele	49.500.- Bs	
Templomi persely terv sz.	15.000.-	Többl.:14.500.-
tény.sz.	28.500.-	
Céladományok előirányzat	18.000.-	
tényszám:	30.000.-	Többl.:12.000.-
Nőegyleti s egyéb ad.terv.	23.000.-	Többl.:6.000.-
tényszám	29.000.-	
A költségvetés bevételei:	137.500.-	
" előirányz.	132.000.-	
Évvégi maradvány össz.	5.000.-	

Kiadásaink nem haladták túl az előirányzatot általában. Azonban az egyházi épületek szükségessé vált tetőszigetelésére és a vízművekre kifizetett több mint 70.000.- Bs ránk eső hányadát a rendes kiadásainkon felül ki kellett fizetni.

Az első félév után járulékbefizetések elmaradása miatt megrendült a pénztári egyensúly. Dr. Kezes P. Béla gondnokunk sikeres tevékenysége felrázta a hivatást, s év végére főleg adományokból befolyt a hiány, sőt némi maradvánnyal zárhattuk az évet, mert még nem fizettük ki minden tartozásunkat.

Pénztárosi észrevételeimet a következőkben foglathatnám össze:

A templomos hivek száma növekedése következtében csaknem kétszeresére nőtt a templomi perselyadomány. Ez a templomi gyülekezet áldozatkészségének erősödését bizonyítja, és hálára indít bennünket.

A gyülekezet pénzügyi nehézségei közt a hivel áldozatkészen siettek segítségünkre egészen az egyensúly helyreállításáig.

Sajnos, még mindig kevesen gyakorolják a rendszeres fizetését annak, amit megajánlottak. Pedig a gyülekezet életének ez az első alapja, amire számíthatunk.

Semmiképpen ne gondolják kedves hiveink, hogy a mult évi rendkívüli- és céladományok megfizetésével az egyházunk anyagi élete idén is biztosítva van. Ebben az évben is csak akkor tudjuk biztosítani az egyház fennmaradását és szolgálatát, ha legalább a multévi összegek befolynak.

Ennek legjobb módja az, ha a megajánlott egyházi járulékot időben és rendszeresen havonta vagy két havonta befizetjük -természetesen lehet egy összegben is- és az önálló, nem szegényebb egyháztagjainknál a havi megajánlás összege a mai viszonyokra tekintettel: száz Bs. Amit Isten oltárára adunk, azt Ő kedvesen fogadja, és sok egyéb ajándékával bőségesen viszonozza.

PUKY ANDRÁS
pénztáros

KÖZÖS EGYHÁZI SZERETETVENDÉGSÉG

Lapunk más helyén hirt adtunk arról, hogy Eric Akerberg svéd lelkész hazatért caracasi állomáshelyéről Svédországba.

Meg kell azonban emlékeznünk arról, hogy mivel itt tartózkodása alatt az igazgatótanácsi, és közös egyházi elnöki tisztet is betöltötte, a közös egyház felkérésére a gyülekezetünk Lorántffy Zsuzsanna Nőegylete rendezett bensőséges hangulatu estét. Az egyes gyülekezetek ajándékkal is kifejezték testvéri érzéseiket. A résztvevők öt nyelven énekeltek ismert énekeket, saját nyelvükön mondták el a Miatyánkot. A svéd lelkész két alkalommal is énekelt feleségével együtt északi egyházi énekeket, s kísérte magát népi svéd concertinán. A közös egyház nevében Domján János lelkész bucsúztatta a távozó lelkészpárt.

CSERKÉSZKÖRUTON EURÓPÁBAN ÉS AUSZTRÁLIÁBAN

/Befejezés/

AZ ÖRÖK RÓMA

Münchenben még hat napot kellett töltenem, míg összegültek az "ausztrál körutasok", és ismerkedtem a bajor főváros életével, szépségeivel és gazdagságával.

Augusztus 13-án együtt volt a 25 főnyi csoport, de mielőtt nekivágtunk volna a nagy utnak, utba ejtettük Rómát és az "Örök Város" legszebb látnivalóit városnéző busszal igyekeztünk elérni. Mondanom sem kell, hogy ez milyen kevés idő. De a Forum Romanum romjai érzékeltettek valamit abból, hogy itt volt egész európai műveltségünk egyik bölcsője. A Colosseum emlékeztetett az örök emberre, amelyik már az Ókor fővárosában is csak kenyeret és cirkuszi izgalmakat követelt /Panem et circenses/. De emlékeztetett az első kereszténynek vérére és hűségükre is. A Szent Péter templom és környéke páratlanul szép, nem csodálom, hogy szakadatlanul tele van zarándokokkal.

A "KENGURUK FÖLDJE"

Esti ünnepi tábortűz után hatalmas olasz fehér "Jumbón" indultunk Bombay felé. Singaporet is elhagyva 15-én hajnalra érkezünk meg Melbourne-ba, ahol virággal és kis kengurus csattal vártak bennünket, hogy el ne felejtsük, milyen különleges állat földjére érkezünk. Magyar családoknál helyeztek el bennünket, s utána elkezdődött a szép álmunk valóra válása.

Kezdetnek mindjárt egy futbalmeccsre vittek el bennünket, ahol a góloknál ki is nyitottuk a szemünket. De különben küzdöttünk az átállással, ami 9 óra különbség legyőzését jelentette.

Másnap már jobban birtuk, s misén, közös ebéden a Szent István napi ünnepségen vettünk részt. Ezután elkezdtük a körutazást -egy öreg buszon, amit elnevezünk Bundi busznak. Megnéztük Ballarat-ot, a régi aranyásó falut, s ismerkedtünk a sokféle eukaliptusz és egyéb fafajtákkal, a kengurukkal, koalámackókkal. De mi is "bemutakoztunk": Szent István napján a Kew High School megtelt nagy színháztermében Csángó és erdélyi est-et adtunk. A másfél órás műsorban adtunk elő

elő székely balladát, erdélyi népmesét, csángó énekeket, erdélyi irodalmi szemelvényeket, és főleg táncolat. Minden szám nagy tetszést aratott, s a legnagyobb örömet az keltette a magyar kolóniában, hogy messze szakadva, elszigeteltségükben most 25 magyar fiatal az ő anyanyelvükön beszélt, énekelt, s felidézte Erdély tündérvilágát, és egymás közt is magyarul beszélgettek.

Hat nap után felkaptunk az öreg Bundi buszra, és az ausztrál pusztákon és legelőkön keresztül elindultunk Adelaid felé. Itt is meleg vendégszeretetben volt részünk, mi viszonzásul lemgismételtük a népi estünket. Megnéztük a híres régi rézbányát, Burrát, s a Barossa Valley gyönyörű bortermő vidékét, ahol magyaros borkóstolóval fogadtak. Örömmel néztük meg az adelaidi magyar cserkészek új tanyáját, s közös táborüzenet tartottunk. Bucsuzásul Adelaidban is előadtuk az erdélyi estünket, s bemutattuk a "Székely fonót."

Adelaidtól bucsút véve másfél napig tengerparti uton gyönyörködtünk a tájban. Megnéztük a híres "Kék tavat", s az egyik helyi cserkészcsapat vendégszeretetét élveztük. Utána meglátogattuk a IV. ausztrál kerület csángó regős táborát, ahol magyar kerületi parancsnok és helybeli cserkészek vendégszeretete fogadott be három napra.

Utána megkezdődött második melbourne-i látogatásunk. Megnéztük a pingvinek vándorlását a tengerparton, s láttuk a várost és környékét esti fényben. Aztán a bucsu következett, s a reptéri fák annak is tanúi voltak, hogy jóbaráttá lett cserkészek szeméből is kiesett egy-egy meleg könnycsepp.

De már szólitottak bennünket, s a Sydney felé vivő gép a kontinens keleti szélére és új barátokhoz röpitett. Látogatást tettünk a cserkészotthonban, s a híres Operaházat nemcsak kívülről-belülről sikerült megnézni, hanem a sydney-i szimfónikusok hangversenyén is hallgathattuk Bartók, Ravel és Mahler műveit. Élményszerűen szép volt Mauly, a tengerparti sétatér, s az öblökkel övezett ku-ring-gai Chase National Park. Végimentünk a hatalmas Kikötőhídon is, és teljesítményünkről még bizonyítványt is kaptunk. Sőt, Palm Beachben ragyogó napsütésben még a Csendes Óceánban is megfürödtünk.

De nem maradt el a Belváros megtekintése sem. Felmentünk az Australia Square hatalmas toronyépületének tetejére is, és onnan gyönyörködtünk a festői helyen fekvő város képében. Megnéztük a Marine-land-ot, s közeli -és veszélytelenül- láthattuk a különféle cápákat és egyéb óriáshalakat. Volt alkalmunk sétahajózásra a világ legszebb öblének mondott részén, s megtekintettük az Ó-város régi épületeit, tereit. Előadásunk műsora itt is olyan meleg fogadtásban részesült, mint a többi ausztrál városban. A magyar cserkészek kajak kirándulás rendezésével is kedveskedtek, amit nagyon élveztünk. Öt felejthetetlen nap után ismét fájdó szívvel bucsuztunk, de azzal az erős reménnyel, hogy a közeljövőben újra találkozzunk.

Ausztráliai utunk véget ért, indulnunk kellett hazafelé. De két napot még eltöltöttünk Singapore-ban, s megnéztük a kikötőt és a híres kínai negedet. Aztán a számomra eddig a világ legszebb repülőterén újra gépre szálltunk, és fáradtan, de egy csodálatos ut emlékével indult vissza a kis sereg Európába.

BUDAPEST, BUDAPEST

A számomra azonban még maradt tíz nap, amelyet Magyarországon akartam tölteni. Nem kis izgalommal készültem rá, mert ez volt az első igazi találkozásom szülőföldemmel, s Budapesttel, amelyet két éves kóromban elhagytam. De néhány cserkész barátom, akik már előbb haza utaztak látogatóba, vártak a megérkezésemkor, és olyan fogadtatásban volt részem, hogy a két és fél hónapos világkörüti minden fáradsága elpárolgott belőlem.

Budapestet néhány nap alatt megismertem, s úgy közlekedtem villamoson, buszon, Metrón, mintha évek óta itt éltem volna. Barátaim figyelméből elmehettem az Operaházba, hangversenyre, színházba, s vasárnap kirándulhattunk Szentendrére, a magyar Montmartre-ra, s a pilisi erdőkbe. Az eddig csak hírből és képről ismert nevezetességek: Gellérthegy, Halászbástya, Parlament, Nemzeti Múzeum, a Magyar Korona, a Nemzeti Galéria, s tovább sorolhatnám: mind látott és csodálatos valóság lett előttem. Ezekről külön cikket és beszámó-

lót kellene írnom, s akkor se tudnék elmondani mindent.

Mi volt azonban a legnagyobb élményem? Az hogy körültem mindenki magyarul beszélt, magyar volt az utcák neve, a hirdetések szövege, s még aki idegeskedett, az is magyarul kiabált, vagy méltatlankodott. Ilyennel szerencsémre kevéssel találkoztam. Sokkal több olyan-
nal, aki meleg szívvvel, kedvesen fogadott, és nemcsak magát tartotta jó magyarnak, hanem engem is./Ahogy én is annak tartottam őt./

Az egész cserkészkörutam legnagyobb élménye pedig az volt, hogy ha egy más világrészbe mentem is, ott is egyszerre barátokra leltem az idegen cserkészekben és vendégszerető szüleikben. Mintha egy nagy családhoz tartoztunk: volna, akik egymástól távol is közel vannak egymáshoz, mert egy céljuk van, hogy megértsék, segítsék egymást, s egy nyelvet beszéljenek: a szeretet nyelvét. A cserkészlet nem ismer távolságokat és ellenséges indulatokat s akár Európában, vagy Délamerikában, Ausztráliában, vagy az USA-ban, vagy Kanadában minden cserkészt testvérének tekint. Most földrészeken át éreztem, hogy ez valóság. Kétségtelen, hogy nincs még egy ifjusági mozgalom, vagy egyesület, amelyik ennyire át tudná hidalni a távolságokat, és ennyire keresné a másik kezét.

Melyik volt szebb? Nem tudnám megmondani. Minden földrésznek, mindegyik országnak megvan a maga szépsége, s mindegyik szép, ha vannak melegszívű emberek, akik széppé, felejthetetlenné tudják tenni a másik számára a látogatást, és élménnyé a találkozást.

JÁMBOR SÁRI

Jó munkát!

a caracasi 35. Szent Erzsébet
leánycserkészcsapat parancs-
nok helyettese

A "FELTÁMADÁS" KÖZÖS EGYHÁZ KÖZGYÜLÉSE

A "Feltámadás" közös egyház, melyet az öt "nyelvi" gyülekezet alkot, március 7-én, vasárnap délelőtt 1/4 11 órakor kezdődő közös istentisztelet után tartja évi Közgyűlését. A gyülekezetek tagjait mindket al-
kalomra szeretettel várjuk.

GYERMEKEINKNEK

Az "Üzenet"-ben folytatjuk a múlt évben megkezdett Biblia-és egyházismereti versenyt, ezuttal két részre osztva az anyagot, 5-9 és 10-15 éves korosztályok között.

A kisebbek kérdései a következők:

1. Kik irták a négy evangéliumot? /2 pont/
2. Honnan tudjuk az írók nevét? /2 pont/
3. Mikor volt először Jézus a templomban? /2 p./
4. Mikor járt először Jézus a templomban? /2 p./
5. Hány év telt el a kettő között? /2 pont/
6. Mit teszel, mikor bemegy a templomba? /2 pont/
7. Mit teszel mielőtt eltávozol a templomból? /2 p./
8. Egésztítsd ki az alábbi szövégeket: /2 p./
...lehem - ..záret - ....zsálem- /2 pont/

A nagyobbak kérdései:

1. Ki írta a legtöbb bibliai zsoltárt? /2 pont/
2. Ki írta magyarul a zsoltárokat? /2 pont/
3. Ki írta a legtöbb levelet a bibliai gyülekezetekhez? /1 pont/
4. Fel tudod-e sorolni a leveleit? /10 pont/
5. Mit jelent az "evangélium" szó? /2 pont/
6. Ki jogosult urvacsorát venni? /2 pont/
7. Hányszor vegyünk urvacsorát egy évben? /4 pont/
8. Egésztítsd ki az alábbi szövégeket: ...inthus -
.....luja - .....enberg - Énekekből:.....
drága Sion - ..... áldott születésén /6 pont/

GYÁSZHIR

Dr. Posewitz Guido hidrológus mérnök, a mexikói Monterrey-i egyetem volt professora, a carasi magyar gyülekezet egyházi tisztségeket is viselt hű tagja életének 73. évében Bogotában elhunyt. Gyászolja két leánya.

Emlékét azoké között őrizzük meg, akik küzdelmes életük során tisztességet és elismerést szereztek maguknak és elhagyni kényszerült hazájuknak.

CARACAS 1062 - A Venezuela

IMPRESOS

NO COMERCIALES

ISTENTISZTELETEK RENDJE:

CARACAS: minden vasárnap 9.ó.

urvacsoraosztás a hónap első vasárnapján

VALENCIA: a hónap második vasárnapján 5.ó.

urvacsoraosztással

Szerkesztő bizottság:

Dr. Domján János

Éva de Matute

Dr. Vladár Pál

LELKÉSZI HIVATAL és TEMPLOM CIME: Prolongación
4a Ave. con la 3a Transversal de Altamira, Quinta "La
Reforma", Urb. La Castellana - CARACAS 1062 - A.
Telefon: 33.73.52